

Борисъ

Маха ми отъ трамвая и ми вика: Аничка е у насъ! Аничка е у насъ! И азъ — направо тукъ. Спрѣхъ се само за букета.

Аничка

Ти все цвѣтя ми носишъ.

Борисъ

Е, Аничке а ти... Ето нà, видѣхме се. Преди да влѣза, азъ видѣхъ и махагенцитѣ: г-жа Антонина, Павлина, Николачко. Ехъ, Аничке... Нà, видѣхме се.

Аничка

Много се забави.

Борисъ

Какво да правя, Аничке, не зависѣше отъ мене. Съ моята стока, съ сливитѣ, азъ свършихъ лесно, но съ тютюна... мжно бѣше. А имаше добра смѣтка. Имаше добра смѣтка и нека ти се похваля, Аничке, спечелихъ.

Аничка

А, тъй ли?

Борисъ

Когато тръгнахъ, нали ти казвахъ, че ако успѣя, ще стана богатъ човѣкъ.

Аничка

Да, ти каза.